

[Mr. Speaker]

[30th April 1959]

Sri R. Krishnasami Gopalar.

,, M. Alagirisamy.

,, P. G. Menickam.

,, K. Periannan.

,, P. M. Munusami Gounder.

,, M. Kandasami Padayachi.

,, K. Padiyaraj.

,, A. R. Marimuthu.

,, M. Kalyanasundaram.

,, K. Sattanatha Karayalar.

,, P. K. Mookiah Thevar.

,, T. V. Thiruvenkadasami Naicker.

,, A. V. P. Asaithambi.

The motion was put and carried.

(2) THE MADRAS KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES BOARD BILL, 1959.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce 'the Madras Khadi and Village Industries Board Bill' 1959, and move—

That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 members (16 members of the Legislative Assembly and 8 members of the Legislative Council) to consider the Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959, and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.

Sri T. K. Subbiah.

,, A. Vedarathnam.

Srimathi Kamalambuja Ammal.

,, P. K. R. Lakshminathan.

Sri S. C. Sadayappa Mudaliar.

,, M. P. Periasami.

,, R. Chidambara Bharathi.

,, G. Narayanaswami Naidu.

,, R. Swaminatha Merkondar.

30th April 1959]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

Sri K. Gopala Kounder.

,, P. S. Ellappan.

,, K. R. Nallasivam.

,, N. Marudachalam.

,, A. Govindasamy.

,, T. S. Ramaswamy Pillai.

Sir, I shall now briefly explain the circumstances leading to this piece of legislation. For the development of Khadi and Village Industries, the Planning Commission recommended to the Central Government that a Khadi and Village Industries Development Board might be set up for the preparation and execution of programmes of Khadi and Village Industries. The Board was intended to be an organisation outside the departmental machinery of the Government and was to be composed of experienced workers in the field of Khadi and Village Industries and of representatives of the Central Government. In pursuance of this recommendation, the Central Government set up the All-India Khadi and Village Industries Board for the preparation and execution of programmes of the Khadi and Village Industries. The Planning Commission further recommended that similar organisation should be set up in the States which should work in collaboration with the Central Board. The State Government accordingly set up in 1953, a Khadi and Village Industries Board as an advisory body, which also recommended in 1954 that it might be made a statutory body on the lines of the Bombay State Board. Subsequently, the first All-India Khadi and Gramodyog Conference convened by the All-India Khadi and Village Industries Board held in November 1954 recommended among other things, that in order that the work of the State Board in the field of Khadi and Village Industries might be effective, they should be vested with statutory powers.

It may be stated in this connection that the Central Government enacted the Khadi and Village Industries Commission Act in 1956 for setting up a statutory commission called the All-India Khadi and Village Industries Commission, so that the procedural and financial difficulties which hampered the work of the All-India Board might be removed. The present State Khadi and Village Industries Board might be removed. The present State Khadi and Village Industries Board being an advisory body is also faced with similar difficulties in the preparation and execution of programmes of Khadi and Village Industries. Many formalities have to be gone through before the scheme approved by it are implemented and this involves a certain amount of delay. Further, the non-statutory nature of the existing State Board prevents it from receiving funds from the All-India Khadi and Village Industries Commission or from other agencies. The

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[30th April 1959]

conversion of the existing State Board—which is an advisory Board—into a Statutory Board will create an effective machinery for carrying out quickly schemes for the development of Khadi and Village Industries in the State.

The All-India Khadi and Village Industries Commission which is vested with necessary powers for proper development of Khadi and Village Industries is assisted by an advisory body, viz., All-India Khadi and Village Industries Board. As the programme of above central organisations is intended to be carried out in this State through registered institutions, co-operative societies, and representatives in the States, the existence of statutory bodies similar in nature and consistent to the Central Organisation is considered necessary to facilitate the work of the Central Organisation. Most of the States have already set up statutory Khadi and Village Industries Boards in their States. It is therefore considered necessary, that a similar Board should be constituted in this State also.

I shall now briefly explain the provisions of the Bill. Clause 3 of the Bill deals with the establishment and constitution of the Board. The members will be appointed by the Government. The Minister in charge of Khadi Department will be the President of the Board and the Vice-President will be elected from amongst the non-official members. The Secretary will be appointed by the Government in consultation with the Board, either from amongst its members or any one else. The majority of the members will be non-officials and only such non-officials as have shown active interest in the production and development of khadi and village industries will be appointed. Clauses 4 to 9 deal with matters regarding the resignation of members, non-validation of the acts and proceedings due to vacancies of the members, etc., temporary association of persons with the Board for particular purposes, meetings of the Board, term of office of the President, Secretary and other members, powers of the Secretary, appointment of staff, etc. Clause 10 deals with the constitution of the Standing Finance Committee of the Board with the Vice-President as the Chairman. Clauses 11 and 12 deal with the functions and the powers of the Board. The Statutory Board will plan, organise and implement programmes for the development of khadi and village industries in the State. It will also have power to provide deserving persons with gainful employment through the organisation of khadi and village industries and also to grant loans and give other assistance for the development of khadi and village industries and to organise co-operative societies for khadi and village industries, etc. The Board will also conduct training centres and train persons at such centres or at other centres even outside

30th April 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

the State of Madras in Khadi and Village Industries. Clause 13 empowers the Government to give directions to the Board. Clauses 14 to 24 deal with the matters relating to the finance, accounts, audit and preparation of budget and other reports of the Board. Clause 25 empowers the Government to dissolve the Board under the circumstances mentioned therein and also the procedure to be followed before and after dissolving it. Clause 26 relates to the preparation and submission of annual programmes and establishment schedules. Clause 27 provides that the members, officers and other servants of the Board shall be deemed to be public servants within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code, 1860. Clause 28 grants legal protection for the President, Vice-President, Secretary, other members and staff of the Board for acts done in good faith in pursuance of this Act. Clause 29 empowers Government to make rules to carry out the purposes of the Act. Clause 30 empowers the Statutory Board to frame regulations, with the previous sanction of Government.

The Bill will involve expenditure from the Consolidated Fund of the State. It is not possible to state at the present juncture the probable commitment in this regard. As the entire expenditure on staff, etc., on Khadi and Village Industries administered by the Government will continue to be administered under their respective Budget heads, the extra commitment towards salary, allowance, etc., under the Board will not be much as the Board will have to maintain the very minimum staff to start with.

Sir, I have now briefly indicated the main objects and features of the Bill. I hope the conversion of the present State Board into a statutory body will certainly create an effective machinery for carrying out quickly the schemes for the development of Khadi and Village Industries in this State. I now commend the motion for the acceptance of the House.

MR. SPEAKER : Motion moved—

That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 members (16 members of the Legislative Assembly and 8 members of the Legislative Council) to consider the Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959, and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.

Sri T. K. Subbiah.

,, A. Vedarathnam.

Srimathi Kamalambuja Ammal.

[Mr. Speaker]

[30th April 1959]

Srimathi P. K. R. Lakshminantham.

Sri S. C. Sadayappa Mudaliar.

,, M. P. Periasami.

,, R. Chidambara Bharathi.

,, G. Narayanaswami Naidu.

,, R. Swaminatha Merkondar.

,, K. Gopala Kounder.

,, P. S. Ellappan.

,, K. R. Nallasivam.

,, N. Marudachalam.

,, A. Govindasamy.

,, T. S. Ramaswamy Pillai.

The motion is before the House for discussion.

SRI P. S. CHINNADURAI :

மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கதர், சிராமக் கைத்தொழில்களுக்கான ஒரு போர்ட் ஏற்கனவே நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கிறது. அந்தப் போர்ட் வெறும் ஆலோசனை தரக்கூடிய நிலையில் இருப்பதை மாற்றி அதை சட்டப்பிற்கு முறையில் அமைப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதுதான். அந்த முறையில் இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். என்றாலும் சென்ற இரண்டு ஆண்டு காலமாக நமது ராஜ்யத்தில் கதர் சிராமக் கைத் தொழில்களுக்காக எந்தளவிற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டதோ அந்த நிதி முழு வதையும் இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தால் செலவழிக்க முடியவில்லை. செலவழிப்பது என்றால் முறையானபடி செலவழிப்பதைத்ததான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். கதர் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இன்று அகில பாரத சர்வசேவா சங்கம் கதர் திட்டத்தை ஏற்று திறமையாக பல வருடங்களாக நடத்திவருகிறது. அதே தொழிலை நமது ராஜ்ய சர்க்காரும் ஏற்று நடத்தவேண்டுமா என்பதைக் குறித்து நாம் சற்று ஆலோசிக்க வேண்டும். அப்படி போட்டி போடக்கூடிய தொழிலாக கதர் தொழில் அமைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏற்கனவே இரண்டுத்தவை இந்த மன்றத்தில் பட்ஜெட் விவாதத்தில் பேசும்போது நான் விளக்கமாக குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கதரில் நம்பிக்கையில்லாத அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு கதர் தொழிலை இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் நடத்துவதைவிட கதர் தொழிலில் பற்றுதலும், அதில் ஒரு விஸ்வாசத்தோடு, நம்பிக்கையோடு பல ஆண்டு காலமாக பணியாற்றி வருகிற அகில பாரத சர்வசேவா சங்கத்தினிடம் அந்தத் தொழிலை ஒப்படைத்து விட்டால் அதற்குரிய மான்யத் தொகையை ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் நாம் இந்த போர்டிற்கு எவ்வளவு கொடுக்கிறோமோ அதே தொகையை நாம் இந்த அகில பாரத சர்வசேவா சங்கத்திற்கு ஒதுக்கிக் கொடுத்தால் சர்க்கார் கதர் தொழிலை எவ்வளவு திறம்பட நடத்துகிறார்களோ அதை விட திறம்படவும், மக்களுக்கு பலன் தாத்தக்க முறையிலும், இந்தத் தொழிலிற்கே மேன்மை தரத்தக்க விதத்தில் அவர்கள் அதை நடத்துவார்கள் என்று நான் முன்னமேயே கூறியிருக்கிறேன். அதை யேதான் இந்த மசோதா கொண்டு வரக்கூடிய இந்த நேரத்திலும் வலி யுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இந்த மசோதாவை நிறை வெற்றுகிறபோது கதர் சிராமக் கைத்தொழில் போர்ட் அமைப்பதற்குப்

80th April 1959]

[Sri P. S. Chinnadurai]

பதிலாக சென்னை ராஜ்ய கிராமக் கைத்தொழில் போர்ட் அமைப்பதற்குரிய மசோதாவராக இதைப் பிரகடனப்படுத்துவது சரியாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். இது அதற்கு ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பமாகும். சாதாரண காலத்தில் கதர் தொழிலை நம்மிடம் இருந்து பிரித்து விட ராஜ்ய சர்க்கார் சர்று தயக்கம் காட்டினாலும் இந்த மசோதா வரும்போது கதர் தொழிலை பிரித்துதெடுத்து அகிலபாரத சர்வசேவா சங்கத்தினிடம் இதை ஒப்படைப்பது தான் மேன்மையாக சென்று இரண்டு வருட காலமாக நாம் என்ன கண்டோம். எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டதோ அதை விட ஒரு கோடி ரூபாய் குறைவாகத்தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைவிட 1/4 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க முடியாமல் வைத்திருந்தார்கள். கிராமக் கைத்தொழில்கள் நன்கு பிரபல்யம் அடைய வேண்டும். அவை வில்தாரமாக பாவி வளம் பெறவேண்டும் என்பதில் என்னோருக்கும் அக்கரையுண்டு. ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கும் அதில் அக்கரையுண்டு என்று நான் நினைக்கிறேன். அப்படிருக்கும்போது, ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை என் செலவழிக்க என்றால் போடிய அளவில் தகுந்த நிர்மாண ஊழியர்கள் அரசாங்கத்தினிடம் இல்லை என்பதினால் தான். தங்கள் வேலையைப்பற்றி, தங்கள் பதவி உயர்வு போன்ற விஷயங்களை மனதில் நினைத்துக்கொண்டு, அதையே தொழிலாக நினைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் அதிகாரிகளாக இருப்பார்களேயானால் அதனால் கதர், கிராமக் கைத்தொழில்களை வளர்த்து விடமுடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கில்லை. அந்தத் தொழில் வளர்ந்து, கிராம மக்கள் அதனால் உண்மையான பலனை அடைய வேண்டுமென்றும் அதற்காக உழைக்க வேண்டுமென்ற மனப்பார்ன்மை, உண்மையான சுதேச உணர்ச்சி மாருக்கு இருக்கிறதோ. அந்த சாதாரண எலிய மனம் படைத்த நிர்மாண ஊழியர்களால்தான் அதை திறமிப்ப நடத்திவைக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட நிர்மாண ஊழியர்கள் இன்றையதினம் நமது ராஜ்ய அரசாங்கத்தின் சர்விவீல் அதிகம் இல்லை என்றால் நான் கருதுகிறேன். கதர் தொழில் சம்பந்தப்பட்டவரையில் எந்த வேலைக்கு ஆள் எடுப்பதாக மிருந்தாலும் சரி கூடுமானவரையில் அவர்கள் படிப்பு என்னவென்று பார்க்கிறார்கள். பி.ரி.படித்திருக்கிறார், என்.என்.எல்.வி. பாஸ் செய்தி திருக்கிறாரா, வேறு டிக்கி இருக்கிறதோ என்பதினால்தான் அதிகம் அக்கரைகாட்டப்படுகிறது. டிக்கி படிப்பு இல்லாத, சாதாரண நிர்மாண ஊழியர்களைக்கொண்டு அந்தக் காலத்தில் காந்திஜி அவர்கள் மிகவும் திறமிப்ப பல்வேறு விதமான கிராமக் கைத்தொழில்களை அவர் தானுக்கவே நின்று, ஒரு ஸ்தாபனமாக நின்று அது வளர்வதற்கு உதவினார்கள் என்பதை நாம் இந்த நேரத்தில் நினைவுத்துக்கொள்ளவேண்டும். தியாகிகளுக்கும், அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கும் மேற்பாரவை அதிகாரிகளாக வேலை பெற ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அரசாங்கம் திருப்பியடையலாம். ஆனால் போதுமான அனிலில் அது செய்யப்படவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். தியாக உள்ளம் படைத்தவர்கள், சேவா மனப்பானமை படைத்தவர்கள் பழைய தியாகிகளிலும், அவர்கள் குடும்பத்திலும் மட்டுமல்ல, இப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள். இந்தத் தலை முறையிலும் இருக்கிறார்கள். நாட்டுப் பற்றுள்ளவர்கள் இப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள். நான் சொல்வது என்னவென்றால் அப்படி நாட்டுப் பற்றுள்ளவர்களை, சேவா மனப்பானமை படைத்தவர்களை இந்த கதர், கிராமக் கைத்தொழில்கள் சர்விவீல் போட்டால் நாம் அதற்கு ஒதுக்கும் பணம் முழுவதும் செலவழிக்கப்படும், அதில் எந்த விதமான தங்கு தடையும் இருக்க முடியாது. இந்த மசோதாவை வரவேற்கும் அதே நேரத்தில் கதர் தொழிலை நமது ராஜ்ய சர்க்கார் பிரித்து எடுத்து சர்வசேவா சங்கத்தினிடம் ஒப்படைக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறுவதோடு கிராமக் கைத்தொழில்கள் பல்கிப் பெருகுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்.

[Sri P. S. Chinnadurai]

[30th April 1959]

கிறேன். குறிப்பாக, இப்பொழுது 16 கதிர் கொண்ட சர்க்காக்களை பரவலாக பல சிராமங்களிலும் நாம் பரப்புவதற்கு முடியும். விவசாயிகளுக்கு அது பெரும் அளவு துணை புரியும் என்று நான் இந்த மன்றத் தின் முன்னால் பன்முறை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் கூட அது பரிச்சாரத்தமாக கையாளப்படுகிறது. இரண்டு ஆண்டுகளாக அதை பரிச்சை செய்து கொண்டிருக்கிறேம். அப்படி இனியும் அது பரிச்சாரத்தமாக இருந்துவிட்டால் இரண்டாண்டுத் திட்டம் முடிவடைகிறபோதுகூட அந்தத் திட்டம் பரிச்சாரத்த திட்டமாகவே போய் விடக்கூடுமென்று நான் அஞ்சிகிறேன். ஆகவே பல்லடம், தாராபுரம், உடுமலைப்பேட்டை போன்ற பகுதிகளை எடுத்துக்கொண்டு அங்கு அரசாங்க உதவி கொடுக்கப்படுமானால், சாதாரண அளவிற்கு இருந்தாலும்கூட அது வெற்றிகாரமானதாக இருக்கும். அதை நடத்தி வைக்க நான் என்னைப் போன்ற ஊறியர்கள் பலர் இதில் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். ஆக, இந்த ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நான் கொள்ள வேண்டும். ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஒத்துழைப்பு தீவிரமானதாக இருக்கிற வேளியிலும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, நாங்கள் ஒத்துழைப்பு கொடுக்கத்தயார், அதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், அந்த ஒத்துழைப்பை அரசாங்கம் நிராகரிக்கக் கூடாது என்று நான் இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தை மீண்டும் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பிரஸ்தாப மசோதா மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். இந்தத் தேசம் பெரும் திரளான ஜனத்தொகையைக் கொண்டது. உலகிலேயே குறிப்பிடத் தக்க அளவிற்கு அதிகம் ஏழைகளையும், அதிகம் சிராமங்களையும் கொண்ட ஒரு தேசம் இது. இந்த தேசத்தின் பச்சைப் போக்குவதற்கு, இன்று நாகரிக உலகில் நடமாடுகிற இயந்திரத் தொழில்களால் மட்டும் இந்த நாட்டின் பச்சையை போக்கி விட முடியும் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. அந்நிலையில் இந்த நாட்டிற்கு தனியாக வழிகள் வகுத்துத்தான் ஆக வேண்டுமென்று நல்லவெண்டும் கொண்டுதான் இந்த தேச அரசாங்கம் நாட்டில் ஏற்படக்கூடிய தொழில் வளர்ச்சியை மூன்று விதமாக பிரித்து பெரிய தொழில்கள், மத்தியதர தொழில்கள், சூடிசைகளில் இருக்கக் கூடிய சிறு தொழில்கள் என்று பாகுபடுத்தி அதற்கு தகுந்த அளவிற்கு முக்கியத்துவம் காட்டி வருவது பாராட்டுதற்குரிய ஒரு அம்சமாகும். சிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய ஏழை மக்கள், பெண்கள், வயோதிகர்கள், கன்னிப் பெண்கள் உட்பட லீட்டில் இருந்து கொண்டே மரியாதையுடன், தனக்குத் தெரிந்த தொழிலை தனக்கு உற்ற காலத்தில் உரிய இடத்திலிருந்து கொண்டு செய்து வருவது வழி வகுத்துக் கொடுக்கக் கூடியதுதான் இந்தக் கிராமாந்திரத் தொழில்கள். அந்நிலையில் சிராமக்கைத்தொழில்களுக்கும், கதர் தொழிலிற்கும் இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் உரிய முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த ராஜ்யத்தில் தொழிலுக்காக செலவு செய்யக்கூடிய தொகையில் ஏற்றத்தாழ் 50 சதவிகிதம், பாதி அளவு கதருக்காக செலவு செய்வது என்று திட்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த ராஜ்ய அளவிலே இருக்கக்கூடிய 3 கோடி மக்களில் ஏற்ததாழ் 28,000,000 ஏழை மக்களை மனதில் நினைத்தத்தான் இந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். படித்ததவர்களாக இருந்தாலும் சரி, படிப்பு இலவாதவர்களாக இருந்தாலும் சரி, கதர் இலாகாவில் உத்தியோகத் திற்கு வரக்கூடியவர்கள், படித்து வேறு வேலையில் அமர்வதற்கு இருந்த வாய்ப்பை விட்டு கதர்த் தொழிலுக்கு வந்தவர்கள், கதர் இலாகாதற்காவிகமான இலாகாவாக இருக்கலாம், நிரந்தரமாக அமைக்கப்படாத

30th April 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

ஒரு இலாகாவாக இருக்கலாம் என்றுகூட தயங்கியது உண்டு. இன்றைய தினம் நமது ராஜ்யத்தில் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மசோதா, மத்திய அரசாங்கம் நிறைவேற்றியிருக்கக்கூடிய சட்டம், இந்த சட்டங்களைல்லாம், கதர்த் தொழிலினுடைய, கிராமத் தொழிலினுடைய முக்கியத்துவத்தை ராஜ்யத்திலும், தேசத்திலும், உலகத்திலும் பறைசாற்றுவதற்காக இயற் றப்படுகின்றன. கதர்த் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும், கதர் இலாகாவில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கும்கூட அவரவர்கள் உத்தியோகங்களுக்கு உறுதி அளிப்பதுதான் தங்களுடைய நோக்கம் என்பதை இந்த மசோதாவில் அரசாங்கம் வெளிப்படையாக காட்டியிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். அதுதான் தங்களுடைய லட்சியம் என்பதை சர்க்கார் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவில் இருக்கும் சட்ட நனுங்கங்களையெல்லாம் இதைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டுவிட்டால் மிகவும் செனகரியமாக இருக்கும்.

அகில பாரத சர்வ சேவா சங்கத்தின் பொறுப்பில் என் கதர் உற்பத்தி, விநியோகம் ஆகிய விஷயங்களை விட்டுவிடக்கூடாது என்று எதிர்க்கட்சி நண்பர் ஒருவர் பேசும்பொழுது கேட்டார்கள். இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த மட்டில் ஏறக்குறிய 50 லட்சம் ரூபாய்க்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு அகில பாரத சர்வ சேவா சங்கம் மூலம் விற்பனை செய்ய முடிந்தது. இந்த ராஜ்ய அளவிலே கதர் விற்பனையை மேற்கொண்ட பிற்பாடு, ராஜ்ய அளவில் கதர் இலாகா ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிற்பாடு மேலும் 60 லட்சம் ரூபாய்க்கு, மூன்பு இருந்ததை விட இரட்டிப்பு மடங்கு விற்பனை செய்யக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், கதர் அணியக் கூடியவர்களின் தொகை அதிகப்பட்டிருக்கிறது, வாங்கி உபயோகிப்பவர் களின் தொகை அதிகரித்திருக்கிறது, அளவிலும்கூட கதர் துணியிலிருந்து கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கக்கூடிய ஏராளமான வாய்ப்பும் அகில பாரத சர்வ சேவா சங்கத்திற்கு சட்ட ரீதியாக கொடுத்துவிடமுடியாது. அது ஒரு புனிதமான இடம். தானாகவே நூல் நூற்று கதர் அணியக்கூடியவர்கள் இருக்கும் புனிதமான இடம் அது. தானாகவே நூற்று, நெயது, வாடகையைக்காவே அந்தக் கதர் துணியை அணியக்கூடியவர்கள், அப்பேர்ப்பட்ட பெரியவர்களுக்குரிய இடம் அது. அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு இடம் அது என்ற கருத்து இந்த ராஜ்யத்தில், தேசத்தில் நிலவிய காலம் உண்டு. காந்திஜியினுடைய லட்சியம், கனவு அது. அந்த லட்சியத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய இடம் அது. இந்த தேசத்திற்குள்ள லட்சியமட்டுமல்ல அது. உலகம் முழுவதிலும் பரவக் கூடிய லட்சியம் அது. பல யுத்தங்கள் வந்தபிற்பாடு யுத்த நோய்க்கு உலகத்தில் மருந்து கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அந்த அளவுக்கு ஒவ்வொரு தேசத்திலும் சயதேவைக்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்தால், அதை நிரப்பந்தமாக வெளி தேசங்களில் விற்பனை செய்யவேண்டிவருகிறது. தங்கள் நாட்டில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களை விற்பதற்கு சந்தைக்கடைகள் தேவேண்டியிருக்கிறது. அம்மாதிரி நிரப்பந்தமான சந்தைக்கடைகளாக உபயோகப்படுத்துவதற்காகத் தான் சிறு சிறு தேசங்களை பிடிக்கக்கூடிய ஆசை வருகிறது. சிறு சிறு தேசங்கள் தான் அம்மாதிரியான நிரப்பந்த சந்தைக்கடைகள். தங்கள் நாட்டிலுள்ளவர் களுக்கு தொழில் கொடுப்பதற்காக, நாட்டிற்கு தேவையான அளவை விட அதிகமாக பொருளை உற்பத்தி செய்தாலும்கூட, அளவுகளை விற்பனை செய்துவர்க்கு நிச்சயமாக நிரப்பந்தமான சந்தைக்கடைகள் தேவையாக இருக்கின்றன. அந்த நிலைமை இருப்பதினால்தான் யுத்த நோய் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரி யுத்தத்தில் ஈடுபடக்கூடாது என்ற லட்சிய அடிப்படையில் ஒவ்வொரு தேசத்திலும் அந்தந்த நாட்டிற்கு தேவையான

[Sri M. S. Selvarajan]

[30th April 1959]

அனவிலே, தேவைக்கு அதிகமாக இல்லாமல், ஓவ்வொரு கிராமத்திலும் செய்தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அனவிலே இம்மாதிரி சிறு சிறு கைத்தொழில்களில் ஈடுபடவேண்டும். எல்லையை பீறி உற்பத்தியில் ஈடுபடாமல் இருக்கவேண்டுமென்றால், அந்த லட்சியம் கைசூடுவேண்டுமெனில், கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய கிராமாந்திரத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதுதான் சிறந்த வழி. மெங்கினிகளை எவ்வளவு அதிகமாக குறைக்க முடியுமோ, அதன் மூலம் தான் இத்தகைய லட்சியத்தி விருந்து பிறமூலம் இருக்க முடியும். இந்த லட்சியத்தை பூர்த்தி செய்வதுதான் உலக நோய்க்கு, யுத்த நோய்க்கு கைகள்ட மருந்து. அத்தகைய நினைவு நிச்சயமாக உலகத்தில் பரிணமிக்கச் செய்யவேண்டும். அந்த லட்சியத்தை மனதில்கொண்டுதான் கதர் இயக்கம் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. அந்த லட்சிய அடிப்படையில்தான் அகில பாரத சர்வ சேவா சங்கம் பணியாற்றி வருகிறது. ஆகையால், அந்த இடத்திற்கு அதிகமான பேர்கள்கூட போக முடியாது. யார் நூற்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்களோ, யார் சிட்டம் தயார் செய்து அதை நெங்கு கதர் உடுத்துவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்களோ, யார் தன்னுடைய சுய தேவையை தானே பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியுமோ அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் கதர் அனிந்தால் போதுமானது என்ற முறையில் இயங்கக்கூடியது அகில பாரத சர்வ சேவா சங்கம். தாங்களே நூற்று, நெயது, கதர் அனிய சக்தி யற்றவர்கள் கதர் அனிய வேண்டிய அவசியமில்லை என்றாக்க சொல்லுவதற்கு முடியும். அத்தகைய உன்னத லட்சியத்தில் அடிப்படையில் இயங்கக்கூடியது அந்த சங்கம். ஆகவே, ராஜ்ய அனவிலே கதர் இலாகா என்று ஒன்று இருந்தால் கதர் சம்பந்தமான எல்லாவிதமான பணிகளிலும் அது ஈடுபட முடியும். கவர்ச்சிகரமான விளம்பரத்தில் அது மினிர முடியும். இத்தகைய ஒரு இலாகாவை நிறுவி, கதருக்குரிய முக்கியத்துவத்தை அதிகப்படுத்தி, அதற்கான விளம்பரத்தில் ஈடுபட வேண்டுமென்பதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம். மற்றும் எல்லா விதத்திலும் உத்தியோக்கள்தான் கஞ்சையை கூட்டு முயற்சியைக் கொண்டு மாகாணம் முழுவதும் கதர்த் தொழிலுக்கு வாய்ப்பு அளிப்பதற்கு வசதி செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் ராஜ்ய அரசாங்கம் இந்த கதர் இலாகாவை நிறுவியது என்று நான் கருதுகிறேன். அத்தகைய கதர் இலாகாவை நிறுவுவது அதை குடிசைக் கைக்கொழில்களையும் சேர்த்திருப்பது முற்றிலும் நியாயமானது. ஏனென்றால் இப்பேர்ப்பட்ட தொழில்களின் அபிவிருத்திக்குத் தான் மத்திய அரசாங்கத்தினமிட்டிருந்து மானியம் பெறுவதற்கு நமக்கு வசதி இருக்கிறது. இம்மாதிரி மானியத்தைப் பெற்று வேறு சில தொழில்களுக்கு வசதி வாய்ப்பு செய்யலாம். மத்தியதரத் தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை மத்திய மானியம் மிகக் குறைவு. அல்லது இல்லை என்று சொல்லலாம். 4 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து ஒரு சிமெண்டுத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால் 400 பேர்களுக்குத்தான் வேலை கொடுக்க முடியும். லட்ச ரூபாய் செலவு செய்தால் ஒரு குடும்பத்தினருக்குத்தான் வேலை வாய்ப்பு தந்து, வாழ்க்கை நடத்த வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். ஆனால் ஒரு ராட்டினம் 7 ரூபாய் விலை. அதை “ஸ்பிவிடெஸ்டு ரேட்டில்” கொடுத்தால் 3½ ரூபாய் விலையாகும். 3½ ரூபாய் செலவில் ஒரு குடும்பமே ஜீவிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். அம்மாதிரி செய்தால் நாடு முழுவதிலும் கதர்த் தொழிலை பாய்ப்பட வாய்ப்பு முடியும். லீட்டிவிருக்கக்கூடிய அனைவரும் இத்தொழிலில் ஈடுபடக் கூடும். இந்த லட்சியத்தைத்ததான் அரசாங்கம் கைக்கொண்டிருக்கிறது.

(The hon. Member stopped his speech abruptly but was still standing.)

MR. SPEAKER : What is the hon. Member waiting for?

30th April 1959]

SRI M. S. SELVARAJAN : Conversation is going on here.

MR. SPEAKER : The hon. Member will please proceed with his speech.

* SRI M. S. SELVARAJAN : ஆகவே அகில பாரத சர்வ சேவா சங்கத்திற்கு இந்தப் பொறுப்பை விட்டு விடலாம் என்று ராஜ்ய அரசாங்கம் இந்தப் பொறுப்பை தள்ளி விட முடியாது. ராஜ்யமே ஏற்று நடத்தக்கூடிய பொறுப்பு இது என்று நான் கருதுகிறேன். ராஜ்ய அரசாங்கத்தின்கீழ் கதர் இலாகா ஒன்று நிறுவப்பட்டிருப்பதால் ராஜ்யம் முழுவதிலும் வேறு இலாகாக்களில் பணியாற்றக்கூடியவர்களும், உத்தி யோகல்தர்களும் கதர் அணியக்கூடிய நிலைமையிலே தங்களையும் அறியா மலேயே ஒரு உணர்ச்சி அவர்களிடையே ஊர்ந்து வருவதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. ராஜ்ய அரசாங்கத்திலும், மத்திய அரசாங்கத்திலும் பணியாற்றக் கூடிய உத்தியோகல்தர்களின் வீடுதோறும் கதர் மலிய வேண்டுமென்று நான் ஆசைப்படுகிறேன். அத்தகைய கணவு காணகிறேன். அத்தகைய கணவு நினைவானால் நிச்சயமாக இந்த ராஜ்யத்தில் மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு உண்டு. இனி இந்த இலாகாவில் பணியாற்றக் கூடிய உத்தியோகல்தர்களுக்கும் அல்லது வேறு இலாக்காக்களில் பணியாற்றக்கூடிய உத்தியோகல்தர்களுக்கும் சம்பள உயர்வே அல்லது அலவன்ஸ் அருப்போ கொடுப்பதானால், டிரஸ் அலவன்ஸ் என்ற பெயரால் கூப்பன் கொடுத்து கதர் விவரப்பையை அதிகரிக்க வேண்டும். கதர் இப்பொழுது என.ஜி.ஓ.-க்களுக்கும், மற்ற உத்தியோகத்தில் இருக்கக்கூடிய வர்களுக்கும் கடனாக கதர் பெறுவதற்கு வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதின் மூலம், கதருடைய அருமை பெருமைகளை அவர்கள் உணருவதற்கு முடிகிறது.

(Mr. Speaker sounded the gong.)

SRI M. S. SELVARAJAN : Two more minutes please.

இனிமேல் கொடுக்கக்கூடிய உயர்வு, அது அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்ட உயர்வாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு ஏதார்தாக கமிட்டி சிபார்சினால் கொடுக்கப்பட்ட உயர்வாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு டிரஸ் அலவன்ஸ் என்று கொடுக்கப்படுவதை என்னால் கதராகவே கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவ்விதம் கொடுப்பதாக இருந்தால் கதர் விருத்தியடை வதற்கும் வழி செய்வதாக இருக்கும். அதோடு அவர்களுக்கும் வசதி செய்து கொடுப்பதாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையில், நான் தெரிந்த மட்டில் கதர் இலாகாவில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் அதிகமாக பெண்கள்தான் இருந்து வருவதாக அறிகிறது. இது போதாது. படித்து வரும் பெண் கலாக்குவேலை கொடுக்கும் கடமை நமக்கு இருக்கிறது. ஆகவே இனிமேலும் இந்த இலாகாவில் அதிகமான பெண்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும். அதன் மூலமாக கதர் அபிவிருத்தி அடைய முடியும் என்று சொல்ல முடியும். அதிலும் குறிப்பாக அம்பர் சர்க்கா மூலம் தயாரிக்கப்படும் நூலை பெண்களுடைய ஆடைகளுக்காக மட்டும் உபயோகித்தால் நன்றாக இருக்கும். இன்றைக்கு நாட்டிலிருக்கின்ற நிலையை எடுத்துப் பார்த்தால் ஆண்களில் 100-க்கு 20 பேர் கதர் அணிகிறார்கள் என்றால், பெண் களில் 2 பேர்தான் கதர் அணிகிறார்கள். துணித் தேவை ஆண்களை விட பெண்களுக்கு அதிகம். பெண்கள் அதிகம் பேர் கதர் அணிய ஆரம்பித்தால் கதர் துணி அதிகமாக தேவைப்படும் என்று தெரிகிறது. ஆகவே அம்பர் சர்க்கா மூலமாக தயார் செய்யப்படும் நூலைக்கொண்டு நினைக்கமான

[Sri M. S. Selvarajan]

[30th April 1959]

முறையில் சேலைகள் தயாரித்தால் பெண்கள் அதை அதிகமாக உபயோகிப்பார்கள் என்பது நிச்சயம். அதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முடிவாக இந்த மசோதா இப்போது காலத்திற்குத் தகுந்தவாறு ஏழை மக்களுடைய பசியை போக்கு வதற்கான முறையில் வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூறிக் கொண்டு, கதர் தொழிலையும், கைத்தொழிலையும் முன்னேற்றுவதற்காக கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதா மிகவும் முக்கியமானது என்பதையும் கூறிக்கொண்டு, இதை நான் வரவேற்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். கிராம கைத்தொழிலும், கதரும் நம்முடைய மார்க்காண்ததில் நல்ல முறையில் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒருவராலும் மறுக்க முடியாது. இப்போது இவைகள் எல்லாம் ஒருவாறு விஸ்தரிக்கப்பட்டு வந்த போதிலும் இந்த அபிவிருத்தி எல்லாம் கிராமங்களில் நடைபெற வேண்டும், வெறும் நகர்ப் புறங்களில் மட்டும் அபிவிருத்தி ஏற்படுவதினால் எந்த விதமான நன்மையும் இல்லை. அதிலும் இப்போது இருப்பதை விட இன்னும் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி நடைபெற வேண்டும். அதோடு கதரின் விலைகள் எல்லாம் குறைவான விலையில் கொடுப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். இப்போது அம்பர் சர்க்கார் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் விலைகள் எல்லாம் குறிப்பிடத்தகுந்த அனுக்கு இன்றையவில்லை. அவ்விதம் விலை குறைந்தால்தான் ஏழை மக்கள் அனைவரும் இதை உபயோகித்துக் கொள்ள முடியும். ஆகவே கதரை இன்னும் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்து குறைந்த விலைக்கு எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படியான அளவில் கொண்டு வரவேண்டும். அதற்குரிய வழிகளை எல்லாம் கண்டு பிடித்து வேலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது இன்டஸ்ரில் டிபார்ட்மெண்டு மூலமாக சிறு கைத்தொழில் அபிவிருத்தி நடந்து வருகிறது. மேலும் கூடுதலான அளவில் அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில், போக்குவரத்து இல்லாத இடங்களில் எல்லாம் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். இம்மாதிரி அபிவிருத்தி வேலைகளை எல்லாம் செய்து நாட்டை முன்னேற்றுவதற்கு இந்த சட்டம் உதவும் என்று நம்புகிறேன். இதைப் பற்றி இன்னும் கூடுதலாக ஏதாவது பேச வேண்டுமென்றால், இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போய் பின்னால் இங்கு வரும் போது பேசிக்கொள்கிறேன் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதல் முதலாக கனம் அங்கத்தினர் சின்னத்துறை அவர்களுக்கு ஒரு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். இந்த கதர் விஷயத்தில் அரசாங்கத்திற்கும் சர்வ சேவா சங்கத்திற்கும் எந்த விதமான போட்டா போட்டியும் இல்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த சர்வ சேவா சங்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்ததே ஆச்சார்யா வினோபா பாவே அவர்கள் தான் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆச்சார்யா வினோபா பாவே அவர்கள், இந்த அரசாங்கம் கதர் விஷயத்தில் எடுத்திருக்கும் அக்கரையையும் வேலைகளையும் பார்த்து பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பழனியில் இருந்த போது அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளையும் சர்வசேவா சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளையும் அமைத்து பல பிரச்சனைகளையும் பற்றி பேசி கதர் அபிவிருத்திக்காக எந்த முறையில் எல்லாம் அரசாங்கம் ஈடுபடலாம் என்பதைப்பற்றியும் விஸ்தாரமாக பேசி, அதற்காக பல வழிகளையும் காட்டினார்கள். இது தவிர, கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். சில மாதங்களுக்கு முன்னால் திருப்பூரில்

30th April 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கதர் அபிவிருத்தி சம்பந்தப்பட்ட ஒரு அரங்கு சர்வ சேவா சங்கத்தினரே ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அதில் சர்வ சேவா சங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள், கதர் சம்பந்தப்பட்ட ஊழியர்கள், கதா உற்பத்தி செய்கின்றவர்களின் பிரதிநிதிகள் இவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து இருந்து மூன்று நாட்கள் அந்த அரங்கிலிருந்து கதர் அபிவிருத்தி சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளை எல்லாம் விவாதித்தார்கள். இதுவரை எல்லாம் சர்வ சேவா சங்கத்தினரே முழுமுயற்சி எடுத்து நடத்தினார்கள். இதிலிருந்து எல்லாம் அரசாங்கத்திற்கும் சர்வ சேவா சங்கத்தினருக்கும் எந்த விதமான வேறு பாடும் இல்லை என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். கனம் அங்கத்தினர் சின்னாததுரை அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் இது சம்பந்தமான விஷயங்களில் தொடர்பு இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆகவே இதில் எதோ தகராறு இருப்பதாக என்னவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கனம் அங்கத்தினர் செல்வராஜன் அவர்கள், அரசாங்கத்தின் கதர் அபிவிருத்தி திட்டத்தால், சர்வ சேவா சங்கத்தின் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்படக்கூடாது, அதோடு சர்வ சேவா சங்கத்தின் கதர் உற்பத்தியும் பாதிக்கக்கூடாது என்று தெரிவித்தார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், இப்போது இரண்டு வகையிலும் கதர் அபிவிருத்திக்காக திட்டங்கள் போடப்பட்டிருப்பதால் யாருக்கும் பாதகம் ஏற்பட்டு விடவில்லை. கதர் உற்பத்தி எல்லாம் இரட்டிப்பாகியிருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இன்றைக்கு உண்மையிலேயே கதர் உற்பத்தி மிகவும் பெருகியிருக்கிறது. நாட்டில் வேலையில்லாது இருக்கின்ற ஆட்களுக்கெல்லாம் சர்க்கார்கள் கொடுத்து வருவதன் மூலமாக வேலை கிடைக்கின்றது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. 1946-விருந்து எடுத்துக் கொண்டால் சர்க்கார் கதர் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருப்பதனால் யாருக்கும் பாதகம் ஏற்பட்டு விடவில்லை. இதனால் சர்வ சேவா சங்கத்திற்கும் எந்த விதமான வருத்தமும் கிடையாது, அவர்களுக்கு எந்த விதமான நஷ்டமூலம் கிடையாது. சென்னையில் கூட இப்போது அதை இந்திய காதி கமிஷனர் ஆதரவில் காதி கிராம உத்தியோக பவன் ஒன்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் கைத்தொழில் சாமான்கள் எல்லாம் கிடைக்கும். அங்கு குறிப்பாக நல்ல கதர் ரகங்கள் கிடைக்கின்றன. நல்ல கைகுத்தல் அரிசி கொடுக்கிறார்கள் நல்லவென்னென்று விற்கிறார்கள். கைத்தொழிலில் தயாரித்த வெல்லம் விற்று வருகிறார்கள். சமீபத்தில் ஒரு கான்னன் கூட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. இங்கு சர்க்கார் (சீனி) யினால் செய்யப்பட்ட ஸ்லீட்கள் கிடைக்கிறது என்றும், இங்கு வெல்லத் தில் செய்யப்பட்ட ஸ்லீட்கள் கிடைக்கிறது என்றும் தெரிகிறது. இவ்விதம் கான்னன் ஆரம்பித்து நடத்துவதினால், அதன் பக்கத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய அன்னாறுஞ்சு கான்னனுக்கு போட்டியாக ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்று நாம் என்னக்கூடாது. இன்றைக்கு கிராம உத்தியோக பவன் என்பது சென்னையில் யாத்ரீகர்கள் வந்தால் முக்கியமாக பார்க்கவேண்டிய இடங்களில் ஒன்றாக விளங்குகிறது. இங்கு அதிகமாக கதர் விற்பனையாகிறது என்றால், அதனால் வேறு யாருக்கும் பாதகமில்லை. இது தவிர அரசாங்கத்தின் சார்பிலும் பல கதர் இப்போக்கங்கள் திறக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதனால் ஒருவருக்கொருவர் போட்டிபோடுகிறார்கள் என்று அர்த்தமல்ல. எந்த அளவுக்கு கதர் அதிகமாக விற்பனையாகிறதோ அந்த அளவுக்கு நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறையும் என்று நாம் நிச்சயமாக நம்பலாம். அரசாங்கத்தின் திட்டங்களாக, எல்லா பிளாக் ஏரியாவிலும் கதரை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்ற முறையில் “இன்டென்வீல் ஸ்கிம்” என்றும், “எக்ஸ்டென்வீல் ஸ்கிம்” என்றும் ஆரம்பித்து கிராமங்களில் எல்லாம் அதிகமான அளவில் சர்க்கார்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் மூலம் இப்போது கதர் உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது. சர்வ சேவா சங்கமும் இதைப் பற்றி நன்றாகதெரிந்து

[Sri M. Bhaktavatsalam] [30th April 1959]

கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதன் மூலமாக அவர்களுக்கு எந்த விதமான பாதகமும் இல்லை. சர்வ சேவா சங்கத்தினரும் பல முறையில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். நமது அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கத்தின் கீழ் வரும் வேலைகளைப் பற்றியும், கதர் இயக்கத்தில் அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரம் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும் மற்ற ராஜ்யங்கள் எல்லாம் நமது அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறது. சமீபத்தில் நடந்த நாகபுரி காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் நடந்த பொருட்காட்சியில் முக்கிய மாக கதர் சம்பந்தமாக பல அம்சங்கள் அங்கு இடம் பெற்றிருந்தன.

4-30 ம.க. கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு அவைகளைப் பார்ப்பதற்கு துரதிர்ஷ்ட வசமாக தொடர்பு இல்லை. அதைப்பார்ப்பதற்கு அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் இல்லை. நான் போய்ப் பார்த்தேன். நான் போய்ப் பார்த்ததில் எல்லோ ருக்கும் அதில் ஒரு விழிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிய வந்தது. இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள சர்வ சேவா சங்கம், மற்றவர்கள் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பொருள்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் விற்பனை ஆசிரிது. அரசாங்கத்தின் கதர் இலாகாவால் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்கள் எல்லாம் அதிகப்படியான அளவுக்கு விற்பனை ஆசிரிது. எந்த அளவுக்கு விற்பனை ஆகேவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு விற்பனை ஆகி வருகிறது. எந்த வட்சியத்தில் அது உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வந்ததோ அந்த அளவுக்கு இப்பொழுது உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் சிலர் சொல்லும் சிறுர்கள் காந்தியடிகளுடன் கதர் போய்விட்டது என்று. அது சரி இல்லை. இப்பொழுதுள்ள நிலைமையைப் பார்த்தால் இப்பொழுது எவ்வளவே அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. கதர் தரமும் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். எந்த அளவுக்கு உற்பத்தியாகவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டதோ அதைவிட அதிகமான அளவில் இப்பொழுது உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது.

கதர் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமானால் சர்க்கா வேண்டும். சர்க்காவை வைத்துக்கொண்டு உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு இப்பொழுது அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதில் வேலை செய்யக்கூடியக்களுடைய வாழ்க்கைத் தாரம் உயர்க்கூடிய அளவில் சர்க்காவை உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லாம். அதை இன்னும் எவ்வளவே விஸ்தரிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது அம்பர் சர்க்காவையும் விஸ்தரிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிகப்படியான அம்பர் சர்க்காவை உற்பத்தி செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி உற்பத்தி செய்யமுடியவில்லை. அன்றுகூடக் கேள்வி நேரத்தில் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார் இப்பொழுது அம்பர் சர்க்காவை உற்பத்தி செய்வதாக இருந்தால் வெளி நாட்டிவிருந்து சில சாமான்கள் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது, அது வேண்டிய அளவில் இங்கு இல்லாத காரணத்தால் அதிகப்படியான அம்பர் சர்க்காவை உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை என்று. அந்த சாமான்கள் எல்லாம் வெளி நாட்டிவிருந்து வந்து விட்டால் இன்னும் அதிகப்படியான அம்பர் ராட்டைகளை இங்கே உற்பத்தி செய்து விடலாம். அதற்கு வேண்டிய திட்டமும் இடப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உற்பத்தி செய்வதற்கு திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்பொழுது கதர் ஏராளமான அளவில் பெருதி இருக்கிறது. அவ்வாறு இன்னும் அதிகமாகக்கூட பெருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகையினால் அரசாங்கம் இதை சரியாக நடத்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதற்கு அகில இந்திய காதி கமிஷன் சார்பாக ஒரு கமிட்டி 'ஏற்பட இருக்கிறது. அந்த ஸ்டாக்டரி கமிஷன் மூலமாக இந்த அரசாங்கம் உற்பத்தி செய்கிறது. அதனால் காதி அல்லது சர்வ சேவா சங்கம் இன்னும் விஸ்தரிக்க வேண்டிய

30th April 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

தாக இருக்கிறது. அதற்கு அனுசரணையாக உற்பத்தியைப்பெருக்க ஏற்பாடாக இருக்கிறது. சட்டப்பூர்வமாக ஒரு கமிஷன் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

கதர் இயக்கத்தில் போடப்பட்டிருக்கக்கூடிய உத்யோகங்களுக்கு கதர் அப்பிரித்தியில் ஆர்வம், அக்கை இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. இங்கு வருவதற்கு முன்னதாக அவர்களுக்கு இருந்ததோ இல்லையோ அதைப்பற்றித் தெரியாது. இந்த இலாகாவுக்கு வந்த பிறகு அவர்களுக்கு கதர் அப்பிரித்தியில் நல்ல ஆர்வமும், அக்கரையும் இருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நானே இதை கவனித்திருக்கிறேன். இப்பொழுது இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு கதர் உற்பத்தியில் நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதைப்பற்றி சந்தேகிக்க வேண்டியதே இல்லை. அவர்களுக்கு இதில் பக்தி இல்லை என்று சொல்லமுடியாது. அவர்களுக்கு இதில் பக்தி இல்லை என்று சொன்னால் அதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. நம்பிக்கை இல்லாதவர்களாக இருந்தால் இது வரையிலும் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கும். அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய அதிகாரிகள் நம்பிக்கையிடனும் உந்சாகத்துடனும்தான் வேலை செய்கிறார்கள். கதர் உற்பத்தியை இன்னும் மேலும் மேலும் பெருக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது ராஜ்யம் இந்த வகையில் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்தில் அதிகமாக இருப்பதைக் கண்டு மற்ற ராஜ்யங்களும் இதைப் பின்பற்றி வருகிறது.

கிராமக் கைத்தொழிலைப் பொறுத்த மட்டில் நேரடியாக தொழில் இலாகாவின் மூலம் நடைபெற்று வருகிறது. சில இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாபரேட்டில் சொசைடி மூலமாகவும் அல்லது தனி நபர் ஸ்தாபன மாக இருந்தாலும் அது எடுத்து நடத்தினால் அதற்கு உதவி செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். இதற்கெல்லாம் சூடு இந்த கமிஷன் பயன்படும். கிராமக் கைத்தொழிலுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் பூராவும் செலவழிந்து போய் விட்டது. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு நியமிக்கப்பட்ட கமிஷன் தலைவர் அவர்களுக்கு சொன்னார்கள் இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத் துடன் கலந்து பேசியதாகவும், இதற்கு என்று ஒதுக்கிய பணம் பூராவும் செலவழிந்து போய் விட்டது என்றும் இன்னும் எவ்வளவு தேவையோ அவ்வளவு பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியதாகவும் சொன்னார். நமது ராஜ்யத்தில் கதர் அப்பிரித்தி இயக்கமும், கிராமக்கைத்தொழில் இயக்கமும் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. நம்மைய பொறுத்த மட்டில் மத்திய அரசாங்கம் செய்வதாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது சர்வ சேவா சங்கம் செய்வதாக இருந்தாலும் சரி அல்லது தனி ஸ்தாபனம் செய்வதாக இருந்தாலும் சரி ஒன்றுக்கு ஒன்று இணைந்து செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சிறந்த முறையில் நடைபெறும். அகில இந்திய கமிஷன் அளவில் வசதி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தான் இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த மசோதாவில் ஏதாவது குற்றம் குறைகள் இருந்தால் அதை பொறுக்குக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யும். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறது இது வரையிலும் தாமதம் ஆயிற்று. அநேகம் பிரிவுகளை நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்ததால் மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்கள் கால தாமதம் ஆனாலும் பாதகம் இல்லை என்று கருதி இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி அங்கே பரிசீலனை செய்து சட்டம் நிறைவேறுவதற்கு காலதாமதம் ஆனாலும் அதனால் பாதகம் இல்லை என்று கருதி இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அங்கே ஏதாவது திருத்தம் செய்ய வேண்டியதாக இருந்தாலும் செய்துகொள்ளலாம். திருத்தங்களைப்பற்றி

[Sri M. Bhaktavatsalam] [30th April 1959]

பொறுக்குக்கமிட்டி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்வார்கள், நிச்சயமாக அவைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்படும். ஆகவே பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு இந்த மசோதாவை அனுப்ப வேண்டும் என்ற பிரேரணையை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நம்பி அப்படியே ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 members (16 members of the Legislative Assembly and 8 members of the Legislative Council) to consider the Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959, and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.

Sri T. K. Subbiah.

„ A. Vedarathnam.

Srimathi Kamalambuja Ammal.

„ P. K. R. Lakshmikantham.

Sri S. C. Sadayappa Mudaliar.

„ M. P. Periasami.

„ R. Chidambara Bharathi.

„ G. Narayanaswami Naidu.

„ R. Swaminatha Merkondar.

„ K. Gopala Kounder.

„ P. S. Ellappan.

„ K. R. Nallasivam.

„ N. Marudachalam.

„ A. Govindasamy.

„ T. S. Ramaswamy Pillai.

The motion was put and carried.

IV.—HON. SPEAKER'S CONCLUDING SPEECH.

MR. SPEAKER : Now, we have been sitting in Ootacamund for the last 10 days. We have discussed the Electricity Board's budget. We have also discussed in great detail very many important Bills. Though they have been referred to Select Committees, hon. Members have expressed their opinion freely and given very valuable suggestions. To all hon. Members who